

Een vestingstad met aarden wallen, dikke muren en grachten

Door de uitvinding van het buskruit konden de stadsmuren de steden niet meer goed beschermen. Er moest iets anders bedacht worden.

In de Middeleeuwen beschermden de steden zich door hoge stenen muren met uitkijktorens en poorten rondom de hele stad te bouwen. Om het de vijand extra moeilijk te maken, lag er meestal nog water voor de muur.

Door de poorten gingen de stadsbewoners de stad in en uit. 's Avonds werden de poorten met enorme deuren en hekken gesloten. Burgers hielden boven op de muur de wacht. Door de uitvinding van het buskruit moesten de steden zich op een andere manier gaan verdedigen. De middeleeuwse stadsmuur met toren en gracht kon onmogelijk ijzeren kogels tegenhouden. Maar een aarden wal kon een kogel wèl tegenhouden.

In plaats van hoge muren, bouwden de steden nu wallen van aarde. Aan de voet van die wallen werden weer muren gebouwd om het wegglijden van de aarde te voorkomen. En daar kwam nog weer een gracht voor. De stad werd een complete vesting.